

8 Příloha

Příloha 1 : Seznam zastižených taxonů

Příloha 2: Statistický aparát chorologických analýz

Příloha 3: Statistický aparát morfometrických analýz

Příloha 4: Fotodokumentace vybraných položek

Příloha 5: Přehled zkratk a OBU

Příloha 1: Seznam zastižených taxonů

Řád: Eulipotyphla

Čeleď: Erinaceidae

Ježek maloasijský: *Erinaceus concolor* (MARTIN, 1837)

- rozšíření - hojný druh ježka na území od západního Turecka (včetně ostrova Rhodos) po Kaspické moře na východě a po Izrael a Jordánsko na jihu.
- stanoviště – obývá rozmanité biotopy od lesů a zemědělských oblastí po semiaridní oblasti (Kryštufek & Vohralík 2001 a).
- výskyt ve vlastních lokalitách - pozůstatky ježka maloasijského objevily pouze ve dvou tureckých lokalitách – SZ Turecku v Bolu (2) a na jižním pobřeží v Narlikuyu (1 exemplář), čímž tvoří 0,03 % počtu celkové kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách - ve všech dostupných studovaných souborech dosahuje tento druh 37 jedinců (0,04 % počtu kořisti).

Ježek východní: *Erinaceus roumanicus* (MARTIN, 1838)

- rozšíření - oblast od severního Egypta přes suchou střední Asii až do severní Číny (Kryštufek & Vohralík 2001 a)
- stanoviště – obývá kulturní plochy jako zemědělské půdy, parky, příměstské oblasti, okraje lesů.
- výskyt ve vlastních lokalitách - Jediný exemplář ježka východního se vyskytl na krétské lokalitě Kolymvari. Podle morfologie pozůstatku na této lokalitě bohužel není možné ježka s jistotou zařadit, protože se našla pouze nekompletní mandibula bez zubů. Řídíme se proto popisem rozšíření na serveru IUCN (Amori et al. 2008). V souborech z originálních lokalit tak tvoří 0,01 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách - v ostatních studovaných souborech (literárních) se již tento druh nevyskytuje, tvoří proto celkově pouze 0,001 % počtu kořisti.

Ježek ušatý: *Hemiechinus auritus* (GMELIN, 1770)

- rozšíření - Jižní hranice rozšíření ježka východního kopírují severní, západní i východní hranice rozšíření ježka maloasijského.
- stanoviště – obývá suché stepi, polopouště a pouště. Upřednostňuje suché kaňony a říční údolí a křovinaté plochy.
- *Hemiechinus auritus* je menší zástupce čeledi Erinaceidae, na Kypru označovaný jako *H. auritus dorotheae*. Kyperský poddruh se oproti pevninskému *H. a. calligoni* vyznačuje vyšší hmotností a robustnější lebkou i denticí (Spitzenberger 1978).
- výskyt ve vlastních lokalitách - Jediný jeho výskyt v jediném exempláři jsem zaznamenal na lokalitě Paramytha v jižní části ostrova Kypr. V originálních lokalitách tak tvoří 0,01 % kořisti s frekvencí výskytu na lokalitách 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách - v ostatních studovaných souborech se již tento druh nevyskytuje, tvoří proto pouze 0,001 % celkového počtu kořisti. Frekvence výskytu je 1,35 %

Čeled': Talpidae

Krtek balkánský: *Talpa stankovici* (MARTINO & MARTINO, 1931)

- rozšíření – poměrně omezený areál zahrnují Makedonii, část Albánie a Řecka (Kryštufek 1994).
- stanoviště – různorodá otevřená stanoviště, jako jsou pastviny, obdělávaná půda, pláže.
- výskyt ve vlastních lokalitách - Na ostrově Korfu se nám podařilo zajistit 6 jedinců. V souborech z originálních lokalit tak tvoří 0,06 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách - V ostatních studovaných souborech se již tento druh nevyskytuje, tvoří celkově 0,01 % počtu kořisti.

Krtek anatolský: *Talpa levantis* (THOMAS, 1906)

- rozšíření - Krtek anatolský se vyskytuje v pásu kolem jižní a východní části Černého moře a dále na Kavkaz.
- stanoviště - Je možné ho nalézt až v nadmořské výšce 2400 m (Kryštufek & Vohralík 2001 a).
- výskyt ve vlastních lokalitách - V našem materiálu byl zatižen pouze jednou (1 exemplář) v osteologickém souboru z Bolu v Turecku. Tím tvoří 0,01 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – tento druh dosahuje celkově 16 jedinců (0,02 % počtu kořisti).

Čeľad: Soricidae

Bělozubka šedá: *Crocidura suaveolens* (PALLAS, 1811)

- rozšíření - vyskytuje se v širokém pásu Palearktu (zhruba od 27 do 60° s. š.). Její areál obklopuje Středozemní moře ze severu (kromě Iberského poloostrova) i z východu. Nachází se na některých větších středomořských ostrovech (Kypr, Rhodos, Lesbos, Korsika, Menorka). Na Krétě žije poddruh *C. s. cypria* (Catzefflis 1983), někdy označována jako samostatný druh *C. cypria* (Dubey et al. 2007).
- stanoviště – inklinuje k synantropizaci – nachází se v parcích, zahradách i obytných budovách. V přírodě přebývá nejčastěji v hustém trnitém porostu nebo podél kamenných zídek. V aridních oblastech (např. východní Anatolie) se zdržuje ve vlhčím prostředí – v bažinách nebo podél potoků.
- ve východní části areálu je její populace velmi početná, v západní (západoevropské) části je méně běžná a ekologicky ji nahrazuje *Crocidura russula* (Libois et al. 1983, Herrera 1980, Sommer 2005). Jedná se o geneticky velmi variabilní druh s mnoha poddruhy, jejichž vztahy se doposud nepodařily objasnit (Bannikova & Kramerov 2005, Dubey et al. 2006, Dubey et al. 2007 a).
- výskyt ve vlastních lokalitách - Objevuje se ve všech souborech kromě jednoho (Bolu, Turecko), frekvence výskytu na lokalitách odpovídá 95 %. Počtem 942 jedinců tvoří 10,18 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Celkově bylo zastiženo 8976 jedinců (8,63 % počtu kořisti), kteří se objevili na 80,36 % lokalit.

Bělozubka bělobřichá: *Crocidura leucodon* (NORDMANN, 1840)

- rozšíření – území v pásu od Francie po sever Íránu. Na středomořských ostrovech se neobjevuje, výjimku tvoří pouze ostrov Lesbos.
- stanoviště - variabilní vlhčí biotopy – lesy s vlhkým bylinným patrem až stepní mokřiny.
- výskyt ve vlastních lokalitách - Objevuje se ve všech našich souborech kromě jednoho (Bolu, Turecko), frekvence výskytu na lokalitách odpovídá 15 %. Počtem 87 jedinců tvoří 0,94 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Celkově dosahuje 4469 jedinců (4,31 % počtu kořisti) a vyskytuje se na 31,08 % všech lokalit.

Bělozubka nejmenší: *Suncus etruscus* (SAVI, 1822)

- rozšíření – jižní Palearktida, kde většinou nezasahuje daleko do vnitrozemí a indomalajský region plus několik populací ostrůvkovitě rozmístěných ve střední a jižní Asii.
- stanoviště – opuštěné vinice a olivové sady, křovinaté porosty, borové lesy.
- rozšíření tohoto druhu není stále přesně zmapováno, protože v některých oblastech se jeho přítomnost zjišťuje především odchycem do myších pastí. Ty však nejsou pro odchyt tak malého druhu téměř účinné, proto je v mnoha oblastech jeho výskyt vnímán jako vzácný - např. Gruzie (Kryštufek & Vohralík 2001 a)..
- výskyt ve vlastních lokalitách – celkovým MNI 237 zaujímá 2,56 % počtu ulovené kořisti. Objevuje se v 65 % lokalit – absence tohoto druhu byla zaznamenána na lokalitách ostrova Karpathos, v Srbské lokalitě Titel a v Turecku na lokalitách Bolu a Girmeler.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Celkový počet 1586 jedinců tvořící 1,53 % počtu kořisti bylo nalezeno na 54,79 % lokalit.

Rejsek obecný: *Sorex araneus* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření – souvislý areál v zalesněných oblastech sahající od Britských ostrovů a východní Francii po jezero Bajkal. Jižní hranicí jeho areálu je zhruba 40° s.š. Izolované populace leží v Pyrenejích a několika místech ve Francii.
- stanoviště – preferuje chladnější vlhčí biotopy s hustou vegetací – např. břehové rákosiny. Toleruje však i sušší prostředí (lesy, křoviny). Ve vysloveně aridních oblastech se nevyskytuje.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 19 exemplářů bylo objeveno na jediné lokalitě v Srbsku (Titel), frekvence výskytu je tak 5 %. Rejsek obecný tak tvoří 0,21 % počtu kořisti.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – počtem 1511 jedinců tvoří 1,46 % počtu celkové kořisti. Vyskytuje se pouze na sedmi lokalitách (9,59 %), ležících severně od 40. rovnoběžky.

Rejsek malý: *Sorex minutus* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření - od subtropické jižní a západní Evropy po subarktickou severní Evropu a na východ až po jezero Bajkal. Na jih od Řecka se ve zkoumaném regionu nedostává, zde je nahrazován zástupci bělozubek rodu *Suncus* a *Crocidura*.
- stanoviště – lesnaté oblasti
- výskyt ve vlastních lokalitách - Z našich souborů se rejsek malý objevuje pouze v lokalitě Titel v Srbsku. Frekvence výskytu na lokalitách tak odpovídá 5 %. Počtem 11 jedinců tvoří 0,12 % počtu kořisti.

- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Celkem 1006 jedinců (0,97 % počtu kořisti) a vyskytuje se na 9,59 % lokalit. Obsazené lokality v Itálii, Španělsku, Francii a Bulharsku dokládají středoevropské těžiště rozšíření.

Řád: Rodentia

Čeleď: Gliridae

Plech velký: *Glis glis* (LINNAEUS 1776)

- rozšíření – centrem rozšíření je střední a jižní Evropa, odkud zasahuje na západ do severního Španělska, na sever do Pobaltí, na východ do Ruska po řeku Kamu a Kavkaz a na jih do téměř celé evropské mediteránní oblasti včetně severu Turecka, Kréty a ostrovů v Egejském moři.
- stanoviště – plch velký je vázaný převážně na opadavé lesy, v mediteránní oblasti také na sklerofylní křoviny.
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediný exemplář byl identifikován na lokalitě Deliana Gorge v západní Krétě. Tento druh tvoří 0,01 % počtu kořisti s frekvencí výskytu 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – počtem 30 MNI tvoří 0,03 % kořisti. Výskyt byl zaznamenán na 15,07 % lokalit v jižní Evropě, severním Turecku, a na Sicílii.

Plech myší: *Myomimus roachi* (BATE, 1937)

- rozšíření – obývá areál na severozápad od Marmarského moře – na území Turecka, Bulharska a částečně i Řecka. Nálezy se objevují také na východ od Marmarského moře.
- stanoviště – otevřená krajina, často kultivovaná. Často je k zastížení u hrany slunečnicových nebo obilných polí (Kryštufek & Vohralík 2001 b).
- výskyt ve vlastních lokalitách – 1 jedinec byl zjištěn na lokalitě Bolu v SZ Turecku, dominance dosahuje 0,01 % počtu kořisti, frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – celkově bylo identifikováno 16 jedinců tohoto druhu, což tvoří 0,02 % počtu kořisti. Frekvence výskytu je 5,48 %. Objevuje se v severním Turecku a Bulharsku.

Čeľad: Spalacidae

Slepec egyptský: *Spalax ehrenbergi* (NEHRING, 1898)

- rozšíření – centrem rozšíření je oblast Levantu (převážně Sýrie, Irák, JV Anatólie, Libanon a Izrael. Několik populací se nachází blízko pobřeží v severní Libyi a severním Egyptě.
- stanoviště – převážně suché otevřené stepi, písčné oblasti se srážkami nad 100 mm ročně (Kryštufek & Vohralík 2009). Striktně fosoriální hlodavec.
- výskyt ve vlastních lokalitách – objeven na jediné lokalitě – Adloun Cave v Libanonu – ve třech exemplářích. Celková dominance tohoto druhu je 0,03 %, frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Celkem se vyskytuje 45 jedinců (0,04 % počtu kořisti) na 9,59 % lokalit.

Slepec Nehringův: *Spalax xanthodon* (SATUNIN, 1898)

- rozšíření – téměř pouze oblast Turecka a přilehlých ostrovů. Na východ částečně zasahuje do Gruzie, Arménie a Íránu.
- stanoviště – suché stepní oblasti, hlavně pastviny a klutivované plochy do nadmořské výšky kolem 3000 m. Striktně fosoriální hlodavec.
- výskyt ve vlastních lokalitách – byl nalezen v počtu čtyř jedinců na jediné Turecké lokalitě (Bolu). Tvoří 0,04 % počtu potravy a vyskytuje se na 5 % lokalit.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 18 jedinců tvoří 0,02 % počtu kořisti, objevuje se na 8,22 % lokalit.

Čeľad: Muridae

Pískomil Tristramův: *Meriones tristrami* (THOMAS, 1982)

- rozšíření – obývá většinu území Turecka (spíše ve vnitrozemí), Levant a oblast mezi Gruzií a SZ Íránem. Ze Středomořských ostrovů byl nalezen pouze na ostrově Kos (Niethammer 1989).
- stanoviště – vyskytuje se v širokém spektru biotopů – suchých stepích, skalnatých oblastech v Jordánsku, polopouštích v jižním Izraeli. Potřebuje alespoň 100 mm roční úhrn srážek.
- výskyt ve vlastních lokalitách – počtem 54 identifikovaných jedinců tvoří 0,58 % kořisti. Jeho pozůstatky byly nalezeny na 3 lokalitách v jižním Turecku a v Libanonu, frekvence výskytu je tak 15 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 637 exemplářů tohoto druhu tvoří 0,61 % počtu kořisti sov. Nalezen byl v 28,77 % sledovaných lokalit.

Myš bodlinatá: *Acomys cahirinus* (DESMAREST, 1819)

- rozšíření – hlavním areálem rozšíření je oblast zahrnující Libyi, Egypt, sever Súdánu a Eritreu. Oddělené populace obývají střední Maroko, část Mauritánie a Alžírsko. Nejsevernější výskyty byly hlášeny z Kréty, Kypru i jižního pobřeží Turecka (Bates 1994).
- stanoviště – zejména skalnatá území, útesy a kaňony. V písčných pouštích se nevyskytuje. Některé populace mají sklony ke komenzalismu.
- výskyt ve vlastních lokalitách – myš bodlinatá byla identifikována ve dvou poddruzích – *A. cahirinus minous* v počtu 4 jedinců na krétské lokalitě Kolymvari a *A. cahirinus nesiotis* v jediném exempláři na kyperské lokalitě Paramytha. Počtem 5 jedinců tvoří 0,05 % kořisti. Frekvence výskytu na lokalitách je 10 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 36 jedinců tvoří 0,03 % celkového počtu kořisti, frekvence výskytu dosahuje 5,48 % lokalit.

Myš kilikijská: *Acomys cilicicus* (SPITZENBERGER, 1978)

- rozšíření – tento druh (v některých pracích označován jako poddruh *A. cahirinus*) je znám pouze z jediné lokality na jižním pobřeží Turecka. Zde je však dominantním drobným savcem (Kryštufek & Vohralík 2009).
- stanoviště – obývá skalnatá území s porostem dubů (*Quercus coccifera*) a ostružiníků.
- výskyt ve vlastních lokalitách – na jediné lokalitě (typová lokalita Narlikuyu na jižním pobřeží Turecka) se podařilo získat 54 jedinců tohoto druhu, což činí 0,58 % počtu celkové kořisti. Frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – populace zjištěná na originální lokalitě Narlikuyu byla ze všech lokalit jediná. 54 exemplářů tak tvoří 0,05 % kořisti a frekvence výskytu je 1,37 % lokalit.

Myš sinajská: *Acomys dimidiatus* (CRETZSCHMAR, 1826)

- rozšíření – území Libanonu, Izraele, Sinajského poloostrova, východní pobřeží Rudého a Arabského moře, jižní pobřeží Perského a Ománského zálivu.
- stanoviště – semiaridní skalnaté biotopy a suché opadavé lesy v pahorkatých územích.
- možný vztah mezi *A. dimidiatus* a *A. cahirinus* stále není uspokojivě vyřešen (Barome et al. 2001).
- výskyt ve vlastních lokalitách – tři exempláře pochází z lokality Adloun Cave v Libanonu, jeden exemplář patřící pravděpodobně tomuto druhu byl identifikován v materiálu z lokality Kassiopis na Korfu. 4 jedinci tvoří 0,04 % počtu kořisti. Myš sinajská se objevila na 10 % lokalit.

- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – tento druh se na žádné z literárních lokalit nevyskytuje, 4 jedinci tak tvoří celkově 0,004 % celkového počtu kořisti. Frekvence výskytu je 2,72 %.

Myšice lesní: *Apodemus flavicollis* (MELCHIOR, 1834)

- rozšíření – široce rozšířená od západní Evropy (sever Španělska) po pohoří Ural. Areál je severně omezen 55° s. š. Ve sledované oblasti se vyskytuje na Apeninském poloostrově, celém Balkánském poloostrově, v Malé Asii (bez vnitrozemí) a v přímořském pásu Sýrie, Libanonu a severního Izraele.
- stanoviště – převážně lesnaté a křovinaté plochy.
- výskyt ve vlastních lokalitách – počtem 775 jedinců zaujímá myšice lesní 8,38 % kořisti. Objevena byla na čtyřech lokalitách (20 %), přičemž zdaleka nejpočetnější byla na ostrově Korfu.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 1254 jedinců tvoří celkově 1,21 % veškeré ulovené kořisti. Frekvence výskytu se rovná 21,92 % lokalit.

Myšice krasová: *Apodemus mystacinus* (DANFORD & ALSTON, 1877)

- rozšíření – osidluje celou Anatolii, některé z přilehlých ostrovů, Krétu, přímořský pás na jih do středního Izraele a Jordánska. Na východě areál zasahuje do západní Gruzie a severního Iráku. V Evropské části Středomoří její areál rozšíření zasahuje na Balkánský poloostrov, zejména Albánii, Bulharsko a Řecko (Michaux et al. 2005).
- stanoviště – obývá poměrně aridní skalnaté plochy s řídkou vegetací.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 143 jedinců tvoří 1,55 % počtu kořisti. Frekvence výskytu se rovná 40 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – počtem 797 jedinců tvoří 0,77 % počtu kořisti. Frekvence výskytu na lokalitách je 32,88 %.

Myšice křovinná: *Apodemus sylvaticus* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření – v Evropě se jedná o nejrozšířenější druh myšice. Obývá celou Evropu od pobřeží Středozemního moře (včetně severního pobřeží Maroka, Alžírsko a Tunisko) po 60. rovnoběžku. Východním směrem areál sahá k Černému moři a kolem Marmarského moře. Z východostředomořských ostrovů byla zjištěna na Kefalonii, Evvoii a Krétě.
- stanoviště – značně adaptabilní druh, obývá širokou škálu prostředí od lesů a vřesovišť přes stepi a mediteránní porosty po písčité duny.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 224 exemplářů (2,42 % kořisti) se vyskytlo na pěti lokalitách (25 %). Přítomna byla ve všech krétských sběrech, v lokalitě na Korfu a jeden exemplář se objevil překvapivě v jižní Anatolii (Aspendos).

- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 3780 jedinců tohoto druhu tvoří 3,64 % počtu kořisti. Zjištěna byla na 32,88 % lokalit.

Myšice malooká: *Apodemus uralensis* (PALLAS, 1811)

- rozšíření – palearktické rozšíření od 40. po 60. rovnoběžku. Západní hranicí areálu je střední Evropa (ČR) a východní hranicí je západ Mongolska a severní Čína. Ve studovaném území se vyskytuje v severní části Anatólie a na severu Balkánského poloostrova.
- stanoviště – preferuje hranici lesa (všech typů), ve vyšších nadmořských výškách se pohybuje podél potoků a křovin. Ve střední Evropě se často nachází v kulturní krajině.
- výskyt ve vlastních lokalitách – počtem 39 jedinců tvoří 0,42 % kořisti. Vyskytla se pouze na dvou lokalitách – v Bolu (SZ Turecku) a v srbském Titelu. Frekvence výskytu je tak 10 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – celkem 56 jedinců tvoří 0,05 % počtu kořisti. Výskyt na šesti lokalitách odpovídá frekvenci výskytu 8,22 %.

Myška drobná: *Micromys minutus* (PALLAS, 1771)

- rozšíření – obývá rozsáhlé území od západní Evropy (bez mediteránních oblastí na jih od 40. rovnoběžky) po východní a jihovýchodní Asii.
- stanoviště – preferuje vřesoviště, močály, rákosiny a zamokřené louky.
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediný výskyt 11 jedinců byl zaznamenán na lokalitě v Srbském Titelu. Celková dominance myšky drobné je 0,12 %. Frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 634 jedinců tvoří 0,61 % počtu celkové potravy. Vyskytuje se na 10,96 % lokalit.

Myš domácí: *Mus musculus* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření – původně měla myš domácí palearktické rozšíření, dnes obývá kosmopolitní areál bez arktických oblastí, většiny Afriky a vnitrozemí jižní Ameriky. Ve východomediterránní oblasti je však často nahrazována druhem *M. macedonicus*.
- stanoviště – dnes je myš domácí označována za primárně komenzálního hlodavce. Obývá tak různorodé budovy, farmy apod. Objevuje se však i na pastvinách, obdělávané půdě, slaniskách a křovinách.
- v kyperských lokalitách jsem všechny jedince rodu *Mus* zařadil do jedné skupiny jako *Mus* sp., protože používanými metodami nebylo možné jednoznačně rozlišit oba druhy *M. domesticus* a *M. cypriacus*, které jsou na ostrově Kypr přítomny.

- výskyt ve vlastních lokalitách – při započítání jedinců druhu *Mus* z lokalit na Kypru je MNI 788 s celkovou dominancí 8,52 % počtu kořisti. Frekvence výskytu dosahuje 30 % lokalit.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 7 321 exemplářů tvoří 7,05 % celkového počtu kořisti. Frekvence výskytu na lokalitách se rovná 27,40 %.

Myš makendonská: *Mus macedonicus* (PEROV & RUŽIČ, 1983)

- rozšíření – obývá východostředomořský region – jižní Balkán, Anatolii, Levantskou oblast a území mezi Kavkazem a Kaspickým mořem. Ze středomořských ostrovů se vyskytuje pouze na Rhodosu a ostrově Kaleköy.
- stanoviště – široké spektrum prostředí – zahrady, sady, okolí cest, zarostlé říční břehy i středomořské křovinaté porosty.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 3995 identifikovaných jedinců tvoří 43,18 % veškeré kořisti a je tak nejpočetnější potravou sov ve studované oblasti. Frekvence výskytu je 65 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – jako myš makedonskou bylo celkově označeno 4007 jedinců, kteří tvoří 3,86 % počtu kořisti. Přítomností na 17 lokalitách je frekvence výskytu 23,29 %.

Krysa obecná: *Rattus rattus* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření – původně indomalajský druh, posléze antropogenní činností zavlečen na všechny kontinenty vyjma Antarktidy. Evropu obývá celou, zejména pak teplejší oblasti. Z chladnějších byla postupně vytlačována potkanem (*Rattus norvegicus*).
- stanoviště – v mediteránní oblasti se vyskytuje v okolí lidských příbytků, na předměstí a ve městech (parky, zahrady), na mezích. Nejčastěji se však zdržuje na vlhkých místech a ve vysokých makchiích.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 769 jedinců tvoří 8,31 % kořisti. Pouze na třech lokalitách nebyla krysa obecná zjištěna (V Srbsku a na dvou tureckých lokalitách – Mersin a Aspendos), frekvence výskytu je tak 85 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 1361 jedinců tvoří 1,31 % kořisti. V potravě sovy byla identifikována na 49,32 % lokalit.

Čeled: Cricetidae

Křečík šedý: *Cricetulus migratorius* (PALLAS, 1773)

- rozšíření – areál rozšíření sahá od jihovýchodní Evropy a evropské jižní části Ruska na východ přes Kazachstán na severu a Írán na jihu do severní Číny. Ze zkoumaného regionu se vyskytuje téměř v celém Turecku, dále v Bulharsku, Sýrii, Libanonu, Izraeli a severním Jordánsku.

- stanoviště – původně obýval dva rozdílné druhy nalezišť - sušší lučiny a skaliska. Dnes se přizpůsobil i zemědělským plochám a zahradám. Vyhýbá se vlhkým místům a lesům.
- výskyt ve vlastních lokalitách - křečík šedý se zde ukázal být jediným hlodavcem zastupujícím čeled' křečkovitých. vyskytl se v počtu 45 jedinců pouze na dvou lokalitách v Turecku (Bolu - severozápadní Turecko; Girmeler - jihozápadní Turecko), frekvence výskytu je tak 10 % a celková dominance představuje 0,49 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – Počtem 1338 jedinců tvoří 1,29 % počtu celkové kořisti. Byl zastoupen na 34,25 % lokalit.

Čeľad: Arvicolidae

Hryzec vodní: *Arvicola terrestris* (LINNAEUS, 1758)

- rozšíření – areál výskytu zahrnuje velkou část Palearktu od střední Francie a Velké Británie po řeku Lenu na východě. Severní hranice leží okolo 70. rovnoběžky, jižní v oblasti Turecka a západního Íránu.
- stanoviště – je vždy silně vázán na potoky, zavodňovací kanály nebo močály kolem vodních ploch.
- výskyt ve vlastních lokalitách – objeven byl pouze po jednom exempláři ve dvou lokalitách – Bolu v Turecku a Titel v Srbsku. Tvoří tak 0,02 % celkové potravy. Frekvence výskytu je 10 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 163 jedinců tvoří 0,16 % celkové potravy. Přítomen je na 23,29 % lokalit.

Hraboš Güntherův: *Microtus guentheri* (DANFORD & ALSTON, 1880)

- rozšíření – jihovýchod Balkánského poloostrova, Thrákie a většinu Malé Asie a pás Levantu podél východního pobřeží Středozemního moře až do Izraele. Ze středomořských ostrovů se dostal patrně jen na Lesbos.
- stanoviště – bývá nalézán na suchých slunných loukách s řídkou vegetací.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 7 jedinců tvoří 0,08 % celkové kořisti. Nalezeni byli ve třech lokalitách (15 %). Dvě leží v jižní Anatolii (Narlikuyu a Mersin) a jedna v Libanonu (Adloun Cave).
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – s 2642 jedinci (2,55 % celkové kořisti) je nejpočetnějším zástupcem hrabošovitých. Nalezen byl v 19,18 % lokalit.

Hraboš polní: *Microtus arvalis* (PALLAS, 1778)

- rozšíření – pás sahající od západní Evropy přes severní Kazachstán po jezero Bajkal. Na jih sahá jeho areál do středního Balkánu, Marmarský region, severní část Anatólie a kavkazskou oblast.
- stanoviště – zejména vlhké louky, ale i lesostepi, vlhké lesy a někdy i zemědělská půda.
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediná lokalita, kde se tento druh vyskytl (93 exemplářů – 1,01 % počtu kořisti), byla Srbská lokalita Titel. Frekvence výskytu je tak 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 1066 jedinců tvoří 1,03 % celkové kořisti. Objeven byl na 5 lokalitách (6,85 %).

Hrabošík podzemní: *Microtus subterraneus* (DE SÉLYS-LONGCHAMPS, 1836)

- rozšíření – většina areálu rozšíření leží v Evropě (od Francie po řeku Volhu), jen částečně zasahuje do Malé Asie (Marmarský region a jižní pobřeží Černého moře).
- stanoviště – obývá širokou škálu prostředí – listnaté i jehličnaté lesy, louky a pastviny i skalnaté území v horách.
- výskyt ve vlastních lokalitách – Jediný exemplář byl identifikován v materiálu z lokality Titel (Srbsko). Tento druh tak tvoří 0,01 % celkové kořisti. Frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách - 71 jedinců tvoří 0,07 % celkové kořisti. Nalezen byl v 8,22 % lokalit.

Řád: Carnivora

Čeleď: Mustelidae

Lasice kolčava: *Mustela nivalis* (LINNAEUS, 1766)

- rozšíření – tato drobná lasicovitá šelma má holarktické rozšíření. Její areál pokrývá většinu Středomořské oblasti. Na ostrovech však zjištěna nebyla. Jižní část Levantu (na jih od Beirutu) do jejího areálu také nespadá.
- stanoviště – široké spektrum prostředí – lesy, křoviny, alpské louky, stepi, polopouště i pobřežní duny. Vyskytuje se v nadmořských výškách od mořské hladiny do minimálně 3860 m (iucn.org).
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediný výskyt jednoho exempláře byl pozorován na lokalitě Titel (Srbsko). Tento druh tak tvoří 0,01 % celkové kořisti a frekvence výskytu je 5 %.

- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 11 jedinců tvoří 0,01 % celkové kořisti. Lasice kolčava byla zjištěna na 8 lokalitách (10,96 %).

Řád: Chiroptera
Čeleď: Pteropodidae

Kaloň egyptský: *Rousettus aegyptiacus* (E. GEOFFROY, 1810)

- rozšíření – ostrůvkovité v Etiopské zoogeog. oblasti, ve východní části Mediteránu (včetně Kypru), v pobřežních oblastech Arabského poloostrova a v okolí Ománského zálivu.
- stanoviště – tento druh má velkou ekologickou toleranci, snáší aridní i vlhké biomy. Potravu často hledá v ovocných sadech.
- výskyt ve vlastních lokalitách – ve vzorcích bylo identifikováno 5 exemplářů (0,05 % počtu kořisti). Jedinci pochází ze dvou lokalit – Adloun Cave (Libanon) a Narlikuyu (jižní Turecko). Frekvence výskytu je 10 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 7 jedinců tvoří 0,01 % celkového počtu kořisti. Vyskytli se na 4,11 % lokalit.

Čeleď: Rhinolophidae

Vrápenec velký: *Rhinolophus ferrumequinum* (SCHREBER, 1774)

- rozšíření – poměrně úzký pruh přes celou Palearktidu. Těžiště areálu leží v subtropích palearktické oblasti. V evropské části se jeho areál rozkládá mezi 30. a 55. rovnoběžkou (severní Izrael až jižní Anglie a Wales), ve východní Asii mezi 26. a 40. rovnoběžkou.
- stanoviště – loví na pastvinách, oblastech makchií a zalesněných plochách. Přes zimu hibernují v chladných podzemních jeskyních.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 3 jedinci ze dvou lokalit (turecké Narlikuyu a Libanonské Adloun Cave) tvoří 0,03 % celkové kořisti. Frekvence výskytu je 10 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 15 jedinců tvoří 0,01 % celkového počtu kořisti. Objeveni byli na 7 lokalitách (frekvence výskytu = 9,59 %).

Čeľad: Vespertilionidae

Netopýr večerní: *Eptesicus serotinus* (SCHREBER, 1774)

- rozšíření – od jihozápadní Evropy a severní Afriky přes Turecko, jižní Kazachstán po JV Čínu. Je rozšířen v téměř celé zkoumané oblasti, kromě jižního Levantu, JV Anatólie a severní Sýrie.
- stanoviště – různorodé biomy od polopouští přes mírné a subtropické lesy po příměstské plochy. Mezi jeho oblíbená loviště patří pastviny, parky, zahrady a zalesněné plochy.
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediné 2 exempláře byly nalezeny na lokalitě Narlikuyu (jižní Turecko). Tvoří tak 0,02 % kořisti. Frekvence výskytu se rovná 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 4 jedinci byli identifikováni (0,004 % počtu kořisti) na dvou tureckých lokalitách (Narlikuyu a Karadut). Frekvence výskytu na lokalitách je tak 2,74 %.

Netopýr východní: *Myotis blythii* (TOMES, 1857)

- rozšíření – areál tohoto středoasijského druhu sahá od západní Evropy po podhůří Himalájí v rozmezí 30 až 50° s. š. Několik izolovaných populací se nachází ve střední a východní Asii. Netopýr východní obývá celou pozorovanou oblast Mediteránu kromě východního a jižního Levantu.
- stanoviště – loví v křovinách a lučinách včetně zahrad. Mateřské kolonie se ukrývají v podzemních prostorách (jeskyně, doly) a ve starobylých stavbách.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 5 jedinců se vyskytlo na třech lokalitách (Adloun Cave – Libanon, Narlikuyu – jižní Turecko, Kolymvari – západní Kréta). Tvoří tak 0,05 % potravy sov. Frekvence výskytu se rovná 15 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – dosahuje 13 jedinců (0,01 % celkového počtu kořisti). Zjištěn byl na 7 lokalitách (9,59 %).

Netopýr brvitý: *Myotis emarginatus* (E. GEOFFROY, 1806)

- rozšíření – obývá teplejší oblasti západní Palearktidy od Portugalska a Maroka po střední Asii. Severní hranice areálu prochází Beneluxem, jižní hranice sahá k jižnímu Íránu. Vyskytuje se ve většině zkoumaného regionu kromě vnitrozemí a východu Anatólie a také jihu a východu Levantu.
- stanoviště – loví v malých výškách nad loukami a křovinami. Přes léto se většinou ukrývají na půdách budov, často spolu s vrápenci.
- výskyt ve vlastních lokalitách – tři jedince se podařilo identifikovat na jediné lokalitě v Tureckém Narlikuyu. Tím tvoří 0,03 % počtu kořisti. Frekvence výskytu se rovná 5 %.

- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – celkem bylo zjištěno 7 jedinců (0,01 % celkového počtu kořisti) na třech tureckých lokalitách (Narlikuyu, Karadut a Longoz). Frekvence výskytu je tak 4,11 %.

Netopýr velký: *Myotis myotis* (BORKHAUSEN, 1797)

- rozšíření – evropský druh netopýra s centrem rozšíření ve střední a jižní Evropě. Chybí ve Skandinávii a na Britských ostrovech. Mimo Evropu se nachází pouze v téměř celé Anatolii a při pobřeží Sýrie, Libanonu a severního Izraele. Na středomořských ostrovech nebyl kromě Baleárských ostrovů pozorován.
- stanoviště – loví při hraně lesa, v řídkém lese a na pastvinách. Na většině areálu rozšíření hnízdí v podzemních prostorách (nebo v budovách) po celý rok.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 6 jedinců, tvořících 0,06 % počtu kořisti, bylo zjištěno na 4 lokalitách (v Turecku, Libanonu a na ostrově Korfu). Frekvence výskytu tak dosahuje 20 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 8 jedinců tvoří 0,01 % celkové kořisti. Zjištění byli na 6 lokalitách (8,22 %).

Netopýr řasnatý: *Myotis nattereri* (KUHL, 1817)

- rozšíření – západopalearktický areál pokrývající většinu Evropy kromě střední a severní Skandinávie. Středomoří je pokryto téměř celé včetně severní Afriky, jihu Turecka a východního pobřeží Středozemního moře po střední Izrael. Vyskytuje se též v Zakavkazské oblasti a v Turkmenistánu. Ze středomořských ostrovů obývá Kypr, Baleáry a Korsiku. Jeho areál nezasahuje do vnitrozemí a severu Anatolie a na východ Levantské oblasti.
- stanoviště – loví pomalým letem v lesích, parcích a nad vodní hladinou. Dává přednost vlhčím územím. Letní kolonie se nachází v dutinách stromů nebo šterbinách ve zdech. Zimu přečkávají v podzemních prostorách.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 6 zastižených jedinců (0,06 % počtu kořisti) se objevilo na dvou lokalitách (frekvence výskytu = 10 %) v Adloun Cave (Libanon) a Narlikuyu (Turecko).
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – celkových 7 exemplářů tvoří 0,01 % celkové kořisti. Objeven byl na třech lokalitách (Narlikuyu, Adloun Cave a turecké Muradyie). Frekvence výskytu je 4,11 %.

Netopýr jižní: *Pipistrellus kuhlii* (KUHL, 1817)

- rozšíření – těžiště rozšíření míval v severní Africe, Arábii a Íránu a severní hranice areálu procházela severním okrajem Středomoří. Za posledních asi 30 let se však severní hranice posunula více na sever – do oblasti severní Francie, Anglie, Ukrajiny a Ruska (Anděra & Horáček 2005).

- stanoviště – v Evropě je téměř výlučně synantropní a přebývá ve štěrbinách zdí. Loví v různorodých prostředích – od temperátních lučin, přes lesnaté oblasti po polopouště. V mediteránní oblasti se jedná o nejhojnější druh netopýra (Horáček et al. 2008). Zimu přečkává ve skalních puklinách a ve sklepech. Nemá sklon k masovému výskytu.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 27 jedinců tvoří 0,29 % celkové kořisti. Nalezení byli na třech lokalitách – nejhojněji v Adloun Cave (Libanon), dále na tureckých lokalitách Narlikuyu a Aspendos. Frekvence výskytu je 15 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 101 jedinců tvoří 0,10 % celkové kořisti. Vyskytli se na 7 lokalitách (9,59 %).

Netopýr hvízdavý: *Pipistrellus pipistrellus* (SCHREBER, 1774)

- rozšíření – osidluje většinu západní Palearktidy do 60° s. š. Oddělený areál se nachází v JV Číně a několik menších v Indii. Středomoří obývá celé až na jih a východ Levantu a ostrov Kypr.
- stanoviště – obývá širokou škálu biotopů od lesů a zahrad po polopouště i městské oblasti. Jedná se o typický štěrbinový druh a zimuje často v rozmanitých skulinách v lidských obydlích.
- výskyt ve vlastních lokalitách – 5 jedinců (0,05 % počtu kořisti) bylo identifikováno na jediné lokalitě – Adloun Cave v Libanonu. Frekvence výskytu je tak 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – 15 jedinců tvoří 0,01 % celkového počtu kořisti. Tento druh byl zjištěn na 5 lokalitách (6,85 %).

Netopýr balkánský: *Plecotus kolombatovici* (DULIC, 1980)

- rozšíření – druh endemický pro Středomoří. Jeho areál rozšíření se skládá ze tří částí – severoafrická (Maroko, Alžírsko a Tunisko), východostředomořská (jižní Anatólie, sever Libye, Kypr, jižní Balkán a Kréta a pravděpodobně i přímořská Levantská oblast) a jižní pobřeží Chorvatska.
- stanoviště – vyskytuje se v rozmanitých polouzavřených biotopech od stepí po zemědělské plochy. Loví často nad malými vodními plochami. Zimuje v skalních puklinách, ale i zdech starých budov.
- výskyt ve vlastních lokalitách – jediný exemplář byl získán na lokalitě Kassiopis na Korfu. Celková dominance tohoto druhu je tedy 0,01 % a frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – v ostatních lokalitách se již žádný zástupce tohoto druhu neobjevil. Celková dominance je tedy 0,001 % počtu kořisti a frekvence výskytu na lokalitách je 1,37 %.

Čeľad: Miniopteridae

Létavec stěhovavý: *Miniopterus schreibersii* (KUHL, 1817)

- rozšíření – středomořský druh se severní hranicí areálu procházející střední Francií a Slovenskem. Na východě jeho areál sahá ke Kaspickému moři. Ve Středomoří chybí pouze na jižním Balkánu a na přilehlých ostrovech a také na východě a jihu Levantské oblasti.
- stanoviště – loví převážně nad křovinatou lesostepní a lesní vegetací, ale i v příměstských plochách. Osidluje výhradně jeskynní prostory.
- výskyt ve vlastních lokalitách – Jeden exemplář (0,01 % kořisti) byl identifikován na lokalitě Narlikuyu v Turecku. Frekvence výskytu je 5 %.
- výskyt ve všech zpracovávaných lokalitách – ve třech lokalitách (Narlikuyu, Turecko; Karadut, Turecko; Belagio, Itálie) bylo zjištěno po jednom exempláři tohoto druhu. Celková dominance létavce stěhovavého je 0,003 % celkové kořisti a frekvence výskytu se rovná 4,11 %.

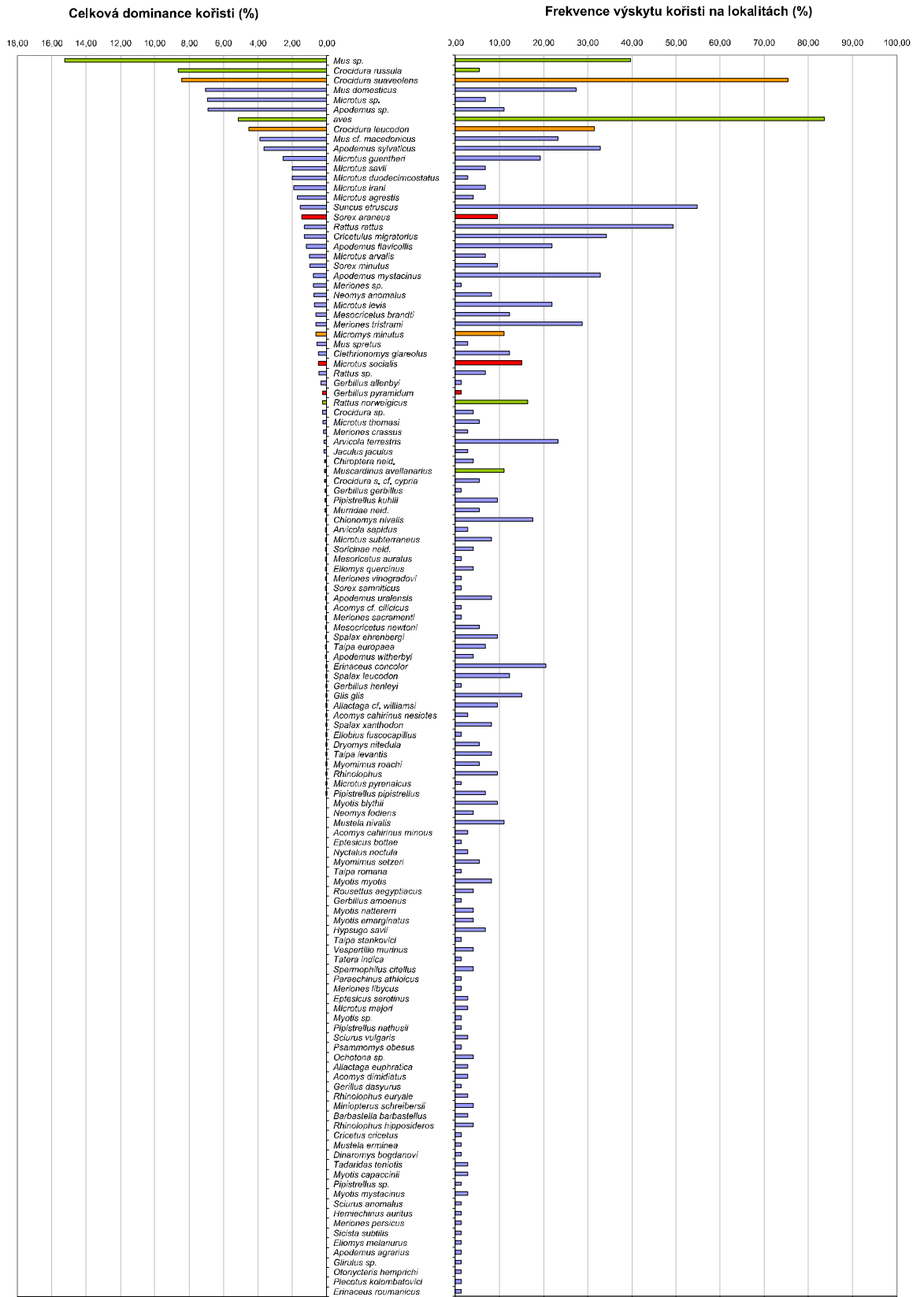
Příloha 2b: Přehled OBU a systém jejich seskupení.

Španělsko a Pyreneje (SPA)	Perpignan, Prades, France southern region, Spain
Ibiza (IBI)	San Carlos, Ibiza
severní Itálie (NIT)	Belagio Po Plain Sienna
jižní Itálie (SIT)	Fuscaldo, Calabria
Sicílie (SIC)	south-eastern region
severní Balkán (NBA)	Titel, Serbia Sfanta Elena, Romania Divje Babe, Cerkno, Slovenia
střední Balkán (CBA)	Evros delta, Greece Lafres, Greece Lake Mitrikou, Greece Porto Lagos, Greece SE Bulgaria
jižní Balkán (SBA)	Chlemoutsi, Kastro, Greece Kassiopis, Korfu Stefanovikeio, Greece Armenio, Greece Mesorrachi, Greece
Marmarský region (MAR)	Longoz, Turkey Samothraki, Greece
severní Anatólie (NAN)	Bolu, Turkey Bolu, Cepni, Turkey Çayırköy, Turkey Safranbolu, Mencilar, Turkey Amasya, Turkey
východní Anatólie (EAN)	Muradiye, (<i>B. bubo</i>) Sarikamis, (<i>B. bubo</i>) Tatvan, (<i>B. bubo</i>) Güzyurdu Elazığ, Buzlug Mag.
JV Anatólie (SEA)	Diyarbakir, (<i>A. otus</i>) Harran, Urfa Karadut, (<i>B. bubo</i>) Karadut, (<i>S. aluco</i>)
centrální Anatólie (CAN)	Yaprakhisar, Turkey (<i>B. bubo</i>)
jižní Turecko (STU)	Narlikuyu Mersin Aspendos Girmeler Demir Kaziköyl (<i>B. bubo</i>) Deveciüşağı Belen (<i>S. aluco</i>) Üçağızlı cave, Hatay
JZ Turecko (SWT)	Kos, Kos castle Milet, Balat
Karpathos (KAR)	Aperio Kyra Panagia Lefkos Olymbos
Kréta (CRE)	Agia Triada, Akrotiri Amoudara Archangelos Deliana Gorge Kolymvari
Kypr (CYP)	Paramythia Profitis Ilias Smigies Palae-Pafos
Sýrie, Libanon, severní Izrael (SYR)	Al-Mozirieb, Syria Azaz, Syria Kharabow, Syria Khrab Al-Shaham, Syria Qala'at Salah ad Din, Syria Adloun Cave, Lebanon Qab Elias, Lebanon (<i>B. bubo</i>) Sour, Lebanon north-eastern region, Israel Kibbutz Sde Eliyahu, Israel
Jordánsko a jižní Izrael (ISR)	Negev desert, Israel Faydat ad Dahikiyah, Jordan (<i>B. bubo</i>)
Égypt (EGY)	Saqqara, El Giza

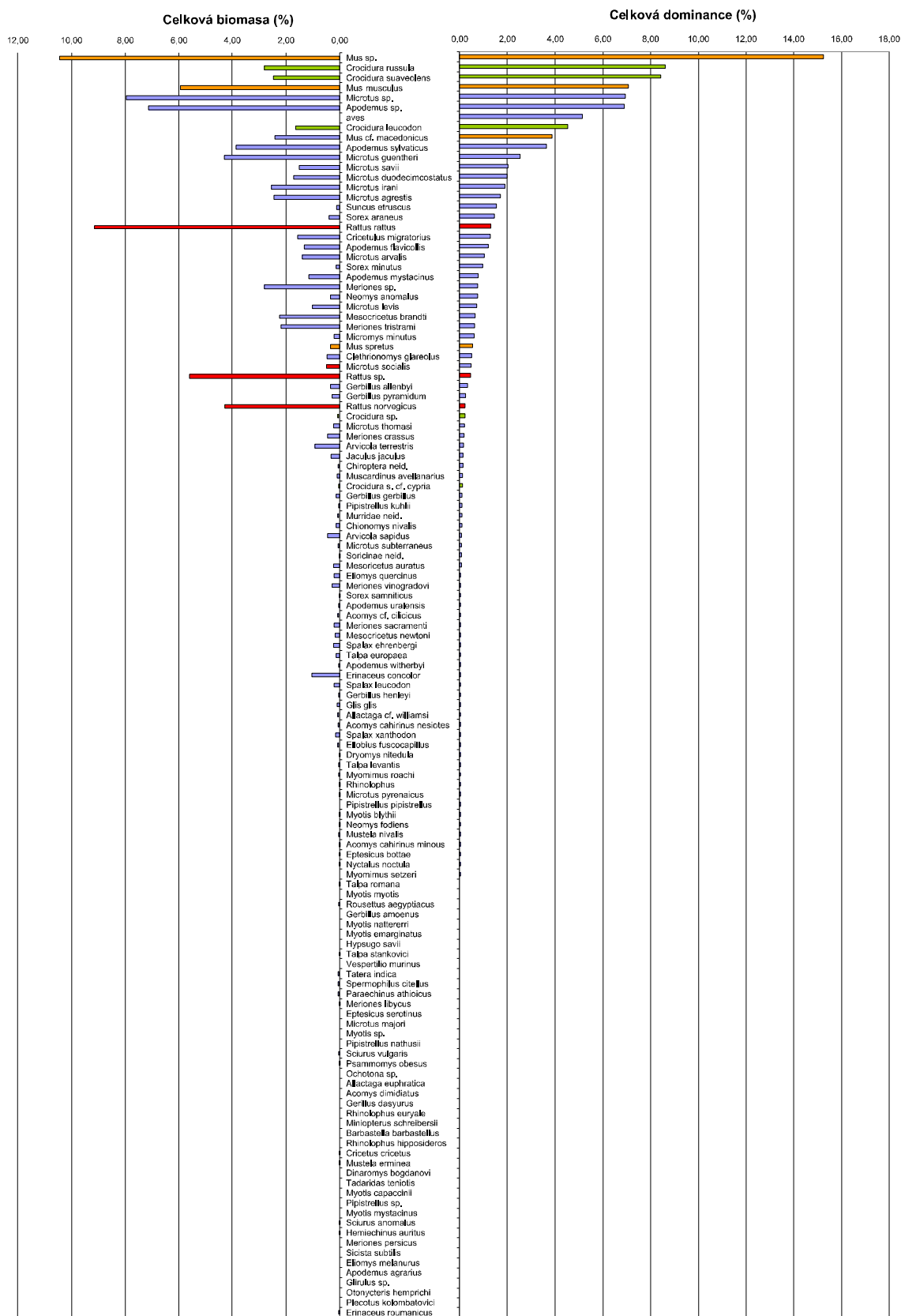
Příloha 2e: Přehled cenologických charakteristik jednotlivých druhů ve vlastním souboru.

	celkem MINI	celková dominance (%)	počet lokalit	frekvence (% lokalit)	frekvence na ostrovech	frekvence na pevnině	biomasa (g)	celková dominance - biomasa (%)
aves	861	9,31	14	70,00	61,54	85,71		
<i>Erinaceus concolor</i>	3	0,03	2	10,00	0,00	28,57	2 325,60	0,79
<i>Erinaceus roumanicus</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	720,00	0,25
<i>Hemiechinus auritus</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	265,50	0,09
<i>Talpa levantis</i>	1	0,01	1	5,00	0,00	14,29	67,00	0,02
<i>Talpa stankovici</i>	6	0,06	1	5,00	7,69	0,00	510,00	0,17
<i>Crocidura leucodon</i>	87	0,94	3	15,00	0,00	42,86	846,51	0,29
<i>Crocidura suaveolens</i>	807	8,72	15	75,00	69,23	85,71	6 375,30	2,18
<i>Crocidura suaveolens cf. cypria</i>	135	1,46	4	20,00	30,77	0,00	1 107,00	0,38
<i>Sorex araneus</i>	19	0,21	1	5,00	0,00	14,29	138,70	0,05
<i>Sorex minutus</i>	11	0,12	1	5,00	0,00	14,29	40,70	0,01
<i>Suncus etruscus</i>	237	2,56	13	65,00	69,23	57,14	450,30	0,15
<i>Spalax ehrenbergi</i>	3	0,03	1	5,00	0,00	14,29	411,90	0,14
<i>Spalax xanthodon</i>	4	0,04	1	5,00	0,00	14,29	964,00	0,33
<i>Glis glis</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	94,25	0,03
<i>Myomimus roachi</i>	1	0,01	1	5,00	0,00	14,29	46,65	0,02
<i>Cricetulus migratorius</i>	45	0,49	2	10,00	0,00	28,57	1 476,00	0,50
<i>Meriones tristrami</i>	54	0,58	3	15,00	0,00	42,86	5 186,70	1,77
<i>Acomys cahirinus minous</i>	4	0,04	1	5,00	7,69	0,00	172,00	0,06
<i>Acomys cahirinus nesiotēs</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	48,30	0,02
<i>Acomys cf. cilicicus</i>	54	0,58	1	5,00	0,00	14,29	2 170,80	0,74
<i>Acomys dimidiatus</i>	4	0,04	2	10,00	7,69	14,29	155,20	0,05
<i>Apodemus flavicollis</i>	775	8,38	4	20,00	7,69	42,86	22 987,80	7,86
<i>Apodemus mystacinus (+ epimelas)</i>	143	1,55	8	40,00	46,15	28,57	5 780,06	1,98
<i>Apodemus sylvaticus</i>	224	2,42	5	25,00	38,46	0,00	6 457,50	2,21
<i>Apodemus uralensis</i>	39	0,42	2	10,00	0,00	28,57	768,30	0,26
<i>Micromys minutus</i>	11	0,12	1	5,00	0,00	14,29	97,90	0,03
<i>Mus sp.</i>	706	7,63	4	20,00	30,77	0,00	13 061,00	4,46
<i>Mus musculus</i>	82	0,89	2	10,00	7,69	14,29	1 861,40	0,64
<i>Mus cf. macedonicus</i>	3 995	43,18	13	65,00	53,85	85,71	67 515,50	23,08
<i>Rattus rattus</i>	769	8,31	17	85,00	100,00	57,14	144 879,60	49,52
<i>Arvicola terrestris</i>	2	0,02	2	10,00	0,00	28,57	320,00	0,11
<i>Microtus arvalis</i>	93	1,01	1	5,00	0,00	14,29	3 431,70	1,17
<i>Microtus guentheri</i>	7	0,08	3	15,00	0,00	42,86	320,25	0,11
<i>Microtus subterraneus</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	18,90	0,01
<i>Mustela nivalis</i>	1	0,01	1	5,00	0,00	14,29	92,00	0,03
<i>Eptesicus serotinus</i>	2	0,02	1	5,00	0,00	14,29	50,00	0,02
<i>Miniopterus schreibersii</i>	1	0,01	1	5,00	0,00	14,29	12,50	0,00
<i>Myotis blythii</i>	5	0,05	3	15,00	7,69	28,57	107,50	0,04
<i>Myotis emarginatus</i>	3	0,03	1	5,00	0,00	14,29	24,30	0,01
<i>Myotis myotis</i>	6	0,06	4	20,00	7,69	42,86	144,00	0,05
<i>Myotis nattererri</i>	6	0,06	2	10,00	0,00	28,57	51,00	0,02
<i>Pipistrellus kuhlii</i>	27	0,29	3	15,00	0,00	42,86	202,50	0,07
<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	5	0,05	1	5,00	0,00	14,29	23,00	0,01
<i>Plecotus kolombatovici</i>	1	0,01	1	5,00	7,69	0,00	13,30	0,00
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	3	0,03	2	10,00	0,00	28,57	72,00	0,02
<i>Rousettus aegyptiacus</i>	5	0,05	2	10,00	0,00	28,57	675,00	0,23

Příloha 2k: Srovnání dominance a frekvence výskytu jednotlivých druhů v celkovém souboru.

Příloha 21: Srovnání hodnot početní dominance a dominance z hlediska biomasy u jednotlivých taxonů v celkovém souboru.

Příloha 2n: Celkový přehled lokalit, faunistických a cenologických dat ze všech zkoumaných souborů.

Lokalita	Mouchy (Diptera)										Včely (Hymenoptera)										Motýli (Lepidoptera)										Celkem									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		31	32	33	34	35	36	37	38	39
<i>1</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>2</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>3</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>4</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>5</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>6</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>7</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>8</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>9</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>10</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>11</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>12</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>13</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>14</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>15</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>16</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>17</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>18</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>19</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>20</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>21</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>22</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>23</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>24</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>25</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>26</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>27</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>28</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>29</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1
<i>30</i> <i>Atractodes</i> <i>senilis</i> <i>Graenicher</i>	1										1										1																			1

Příloha 3d: Neparametrická korelace lebečních rozměrů bělozubky šedé (*Crocidura suaveolens*) s efektem kontextuálních – pokračování.

korelační matice (Spearman)									p-hodnoty								
	zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	Lmd	HCo	IM ₃	M ₁ M ₃	věk		zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	Lmd	HCo	IM ₃	M ₁ M ₃	věk
zem. šířka	1	-0,068	0,348	-0,311	-0,204	-0,183	-0,144	-0,081	zem. šířka	0	0,038	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0,015
ostrovni efekt	-0,068	1	-0,583	-0,057	0,276	-0,019	0,061	-0,005	ostrovni efekt	0,038	0	< 0,0001	0,103	< 0,0001	0,594	0,067	0,872
aridita	0,348	-0,583	1	-0,197	-0,390	-0,130	-0,183	0,002	aridita	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001	< 0,0001	0,000	< 0,0001	0,962
Lmd	-0,311	-0,057	-0,197	1	0,701	0,679	0,586	0,212	Lmd	< 0,0001	0,103	< 0,0001	0	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001
HCo	-0,204	0,276	-0,390	0,701	1	0,500	0,516	0,255	HCo	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001
IM ₃	-0,183	-0,019	-0,130	0,679	0,500	1	0,738	-0,107	IM ₃	< 0,0001	0,594	0,000	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001	0,003
M ₁ M ₃	-0,144	0,061	-0,183	0,586	0,516	0,738	1	-0,081	M ₁ M ₃	< 0,0001	0,067	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0	0,015
věk	-0,081	-0,005	0,002	0,212	0,255	-0,107	-0,081	1	věk	0,015	0,872	0,962	< 0,0001	< 0,0001	0,003	0,015	0

Příloha 3e: Neparametrická korelace lebečních rozměrů bělozubky nejmenší (*Suncus etruscus*) s efektem kontextuálních proměnných (zeměpisná šířka a efekt aridizace). Zvýrazněné hodnoty jsou signifikantní na hladině $\alpha = 0,001$.

korelační matice (Spearman)								p-hodnoty							
	zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	IM ³	P ² M ³	P ³ P ³	M ³ M ³		zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	IM ³	P ² M ³	P ³ P ³	M ³ M ³
zem. šířka	1	-0,209	0,574	-0,171	0,080	-0,582	-0,055	zem. šířka	0	0,002	< 0,0001	0,017	0,244	< 0,0001	0,450
ostrovni efekt	-0,209	1	-0,417	0,199	0,262	0,472	0,140	ostrovni efekt	0,002	0	< 0,0001	0,005	0,000	< 0,0001	0,053
aridita	0,574	-0,417	1	-0,104	-0,022	-0,545	-0,071	aridita	< 0,0001	< 0,0001	0	0,148	0,749	< 0,0001	0,329
IM ³	-0,171	0,199	-0,104	1	0,585	0,462	0,179	IM ³	0,017	0,005	0,148	0	< 0,0001	< 0,0001	0,018
P ² M ³	0,080	0,262	-0,022	0,585	1	0,273	0,271	P ² M ³	0,244	0,000	0,749	< 0,0001	0	0,001	0,000
P ³ P ³	-0,582	0,472	-0,545	0,462	0,273	1	0,302	P ³ P ³	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0,001	0	0,001
M ³ M ³	-0,055	0,140	-0,071	0,179	0,271	0,302	1	M ³ M ³	0,450	0,053	0,329	0,018	0,000	0,001	0

Příloha 3f: Neparametrická korelace lebečních rozměrů bělozubky nejmenší (*Suncus etruscus*) s efektem kontextuálních proměnných – pokračování.

korelační matice (Spearman)									p-hodnoty								
	zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	Lmd	HCo	IM ₃	M ₁ M ₃	věk		zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	Lmd	HCo	IM ₃	M ₁ M ₃	věk
zem. šířka	1	-0,260	0,561	-0,229	-0,098	-0,060	0,094	0,053	zem. šířka	0	0,000	< 0,0001	0,002	0,183	0,435	0,195	0,461
ostrovni efekt	-0,260	1	-0,283	0,149	0,159	0,061	-0,044	-0,004	ostrovni efekt	0,000	0	< 0,0001	0,048	0,030	0,426	0,543	0,955
aridita	0,561	-0,283	1	-0,163	-0,065	-0,035	-0,075	0,121	aridita	< 0,0001	< 0,0001	0	0,029	0,378	0,647	0,301	0,063
Lmd	-0,229	0,149	-0,163	1	0,542	0,542	0,387	-0,093	Lmd	0,002	0,048	0,029	0	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0,218
HCo	-0,098	0,159	-0,065	0,542	1	0,438	0,250	0,059	HCo	0,183	0,030	0,378	< 0,0001	0	< 0,0001	0,001	0,423
IM ₃	-0,060	0,061	-0,035	0,542	0,438	1	0,544	-0,301	IM ₃	0,435	0,426	0,647	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001	< 0,0001
M ₁ M ₃	0,094	-0,044	-0,075	0,387	0,250	0,544	1	-0,255	M ₁ M ₃	0,195	0,543	0,301	< 0,0001	0,001	< 0,0001	0	0,000
věk	0,053	-0,004	0,121	-0,093	0,059	-0,301	-0,255	1	věk	0,461	0,955	0,953	0,218	0,423	< 0,0001	0,000	0

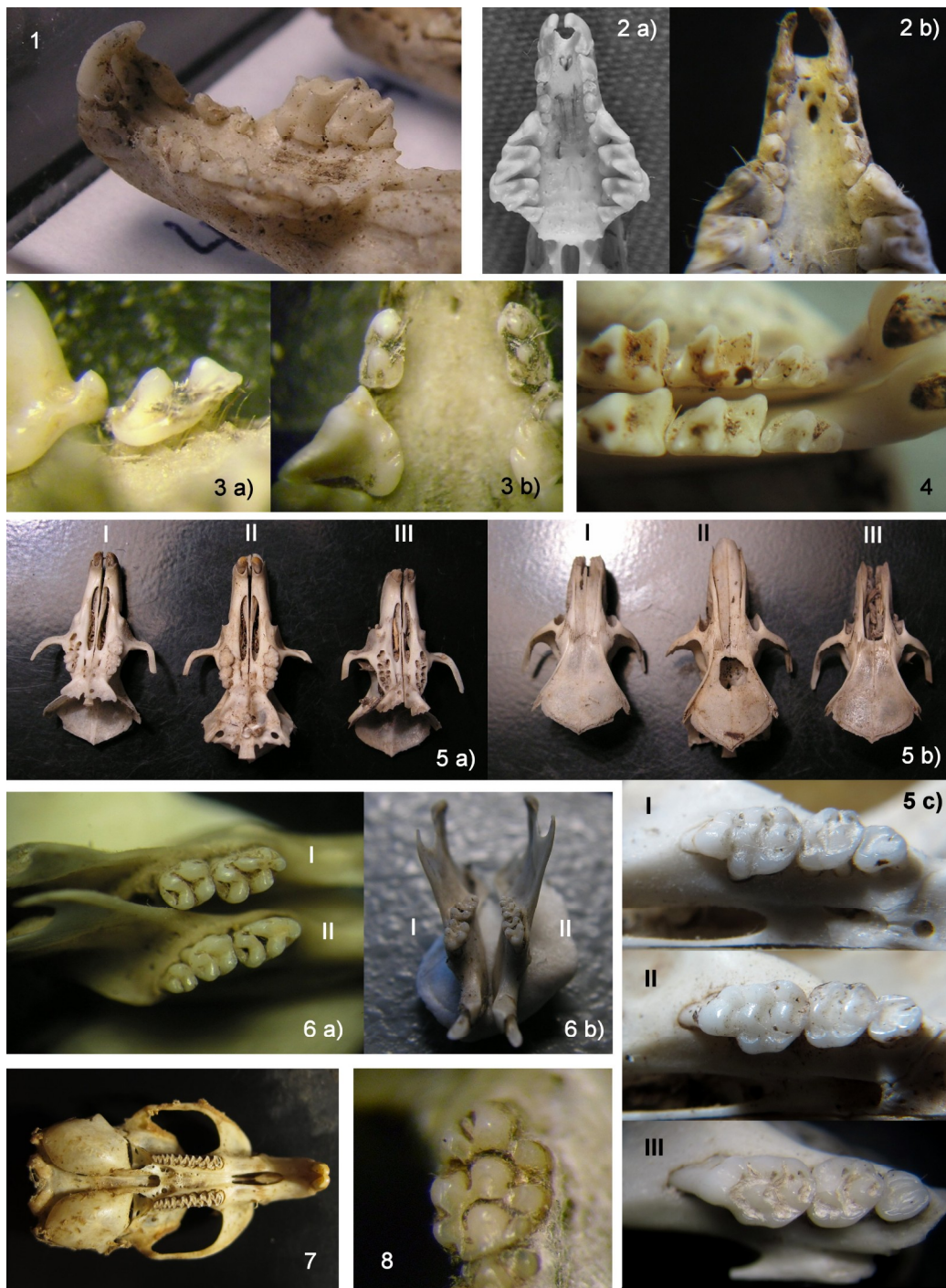
Příloha 3g: Neparametrická korelace lebečních rozměrů krysy obecné (*Rattus rattus*) s efektem kontextuálních proměnných (zeměpisná šířka a efekt aridizace). Zvýrazněné hodnoty jsou signifikantní na hladině $\alpha = 0,001$.

korelační matice (Spearman)										p-hodnoty									
	zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	LCb	M ¹ M ³	LD	ZY	M ¹ -W	věk		zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	LCb	M ¹ M ³	LD	ZY	M ¹ -W	věk
zem. šířka	1	0,156	0,424	-0,215	-0,191	-0,048	-0,079	-0,219	0,051	zem. šířka	0	< 0,0001	< 0,0001	0,201	< 0,0001	0,498	0,337	< 0,0001	0,150
ostrovni efekt	0,156	1	-0,203	0,219	0,088	-0,088	-0,196	0,103	-0,044	ostrovni efekt	< 0,0001	0	< 0,0001	0,193	0,018	0,213	0,017	0,011	0,213
aridita	0,424	-0,203	1	-0,115	-0,005	0,032	0,079	0,090	-0,013	aridita	< 0,0001	< 0,0001	0	0,498	0,903	0,649	0,342	0,027	0,713
LCb	-0,215	0,219	-0,115	1	0,568	0,635	0,684	0,462	0,507	LCb	0,201	0,193	0,498	0	0,000	< 0,0001	< 0,0001	0,006	0,002
M ¹ M ³	-0,191	0,088	-0,005	0,568	1	0,546	0,593	0,446	0,455	M ¹ M ³	< 0,0001	0,018	0,903	0,000	0	< 0,0001	< 0,0001	0,0001	< 0,0001
LD	-0,048	-0,088	0,032	0,635	0,546	1	0,812	0,120	0,457	LD	0,498	0,213	0,649	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001	0,119	< 0,0001
ZY	-0,079	-0,196	0,079	0,684	0,593	0,812	1	0,212	0,659	ZY	0,337	0,017	0,342	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0	0,016	< 0,0001
M ¹ -W	-0,219	0,103	0,090	0,462	0,448	0,120	0,212	1	-0,013	M ¹ -W	< 0,0001	0,011	0,027	0,006	< 0,0001	0,119	0,016	0	0,754
věk	0,051	-0,044	-0,013	0,507	0,455	0,547	0,659	-0,013	1	věk	0,150	0,213	0,713	0,002	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0,754	0

Příloha 3h: Neparametrická korelace lebečních rozměrů krysy obecné (*Rattus rattus*) s efektem kontextuálních proměnných – pokračování.

korelační matice (Spearman)								p-hodnoty							
	zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	LMD	M ₁ M ₃	Hco	věk		zem. šířka	ostrovni efekt	aridita	LMD	M ₁ M ₃	Hco	věk
zem. šířka	1	0,372	0,510	-0,002	-0,236	0,008	0,231	zem. šířka	0	< 0,0001	< 0,0001	0,954	< 0,0001	0,814	< 0,0001
ostrovni efekt	0,372	1	-0,118	0,050	0,026	-0,104	0,177	ostrovni efekt	< 0,0001	0	< 0,0001	0,103	0,436	0,004	< 0,0001
aridita	0,510	-0,118	1	0,024	-0,008	0,042	0,057	aridita	< 0,0001	< 0,0001	0	0,431	0,807	0,243	0,042
LMD	-0,002	0,050	0,024	1	0,540	0,965	0,860	LMD	0,954	0,103	0,431	0	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001
M ₁ M ₃	-0,236	0,026	-0,008	0,540	1	0,461	0,250	M ₁ M ₃	< 0,0001	0,436	0,807	< 0,0001	0	< 0,0001	< 0,0001
Hco	0,008	-0,104	0,042	0,965	0,461	1	0,869	Hco	0,814	0,004	0,243	< 0,0001	< 0,0001	0	< 0,0001
věk	0,231	0,177	0,057	0,860	0,250	0,869	1	věk	< 0,0001	< 0,0001	0,042	< 0,0001	< 0,0001	< 0,0001	0

Příloha 4: Fotodokumentace vybraných položek

1 – deformovaný jedinec druhu *Crocidura leucodon* (Adloun Cave, Libanon); 2 – *Suncus murinus* (Japonsko) – a), dentální anomálie jedince druhu *Crocidura leucodon* (Adloun Cave, Libanon) – b); 3 – dentální anomálie jedince druhu *Crocidura suaveolens* (Paramytha, Kypr) – a), b); 4 – *Crocidura suaveolens* cf. *praecypria* ze Smigies, Kypr (nahore), *Crocidura suaveolens* z Narlikuyu, Turecko (dole); 5 – *Acomys cahirinus nesiotis* (I – Paramytha, Kypr), *A. dimidiatus* (II – Adloun Cave, Libanon), *A. cilicicus* (III – Narlikuyu, Turecko) – a), b), c); 6 – *Mus* cf. *cypricus* (I) a *Mus musculus* (II) z Paramythy, Kypr – a), b); 7 – *Microtus guentheri* (Mersin, Turecko); 8 – *Apodemus sylvaticus* (Archangelos, Kréta).

Příloha 5: Přehled zkratk a OBU

Příloha 5a: Přehled lokalit a jejich zkratk.

lokality	zkratka	číslo na mapě	zkratka v PCA Levantu
Bulharsko - jihovýchodní oblast	BUL	1	
Kréta - Agia Triada, Akrotiri	AGI	2	
Kréta - Amoudara	AMO	3	
Kréta - Archangelos	ARCH	4	
Kréta - Deliana Gorge	DEL	5	
Kréta - Kolymvari	KOL	6	
Kypr - PalaePafos	PAL	7	
Kypr - Paramytha	PAR	8	
Kypr - Profitis Ilias	PRO	9	
Kypr - Smigies	SMI	10	
Egypt - Saqqara, El Giza	SAQ	11	Egy-SQ
Francie - Perpignan - Prades	PER	12	
Řecko - Samothraki - hora	SAM	13	
Řecko - Armenio	ARM	14	
Řecko - Evros delta	EVR	15	
Řecko - Chlemoutsi Kastro	CHL	16	
Řecko - Lafres	LAF	17	
Řecko - Lake Mitrikou	MIT	18	
Řecko - Mesorrachi	MES	19	
Řecko - Porto Lagos	POR	20	
Řecko - Stefanovikeio	STE	21	
Ibiza - San Carlos	SAN	22	
Izrael - Kibbutz Sde Eliyahu	KIB	23	Izr-KI
Izrael - poušť Negev	NEG	24	Izr-ND
Izrael - severovýchodní oblast	ISR	25	Izr-NE
Itálie - Belagio	BEL	26	
Itálie - Fuscaldo, Calabria	FUS	27	
Itálie - Po Plain	POP	28	
Itálie - Sienna	SIE	29	
Jordánsko - Faydat ad Dahikiyah	FAY	30	Jor-FD
Karpathos - Aperio	APE	31	
Karpathos - Kyra Panagia	KYR	32	
Karpathos - Lefkos	LEF	33	
Karpathos - Olymbos	OLY	34	
Korfu - Kassiopis	KOR	35	
Kos - hrad ve městě Kos	KOS	36	
Libanon - Adloun Cave	ADL	37	Lib-AD
Libanon - Qab Elias (<i>B. bubo</i>)	QAB	38	Lib-QE

Libanon - Sour	SOU	39	Lib-SO
Rumunsko - Sfanta Elena	SFA	40	
Srbsko - Titel	TIT	41	
Sicílie - jiovýchodní oblast	SICI	42	
Slovinsko - Divje Babe	DIV	43	
Španělsko - jih	SSP	44	
Sýrie - Al-Mozirieb	ALM	45	Syr-AM
Sýrie - Azaz	AZA	46	Syr-AZ
Sýrie - Kharabow	KHA	47	Syr-KH
Sýrie - Khrab Al-Shaham	ALS	48	
Sýrie - Qala'at Salah ad Din	QAL	49	Syr-QS
Turecko - Amasya	AMA	50	
Turecko - Aspendos	ASP	51	
Turecko - Belen (<i>Strix aluco</i>)	BEL	52	
Turecko - Bolu	BOL	53	
Turecko - Bolu, Cepni	BOL2	54	
Turecko - Çayırköy Mag.	CAY	55	
Turecko - Demir Kaziköyl (<i>B. bubo</i>)	DEM	56	
Turecko - Deveciuşağı	DEV	57	
Turecko - Diyarbakir (<i>Asio otus</i>)	DIY	58	
Turecko - Elaziğ, Bazlug Mag.	ELA	59	Tur-EL
Turecko - Girmeler	GIR	60	
Turecko - Güzyurdu	GUZ	61	Tur-GU
Turecko - Harran, Urfa	HAR	62	Tur-HA
Turecko - Karadut (<i>B. bubo</i>)	KAR	63	Tur-KA
Turecko - Karadut (<i>Strix aluco</i>)	KAR2	64	Tur-KA
Turecko - Longoz, Mermer Mag.	LON	65	
Turecko - Mersin	MER	66	
Turecko - Milet	MIL	67	
Turecko - Muradiye, (<i>B. bubo</i>)	MUR	68	
Turecko - Narlikuyu	NAR	69	
Turecko - Safranbolu, Mencilar	SAF	70	
Turecko - Sarikamis, (<i>B. bubo</i>)	SAR	71	
Turecko - Tatvan (<i>B. bubo</i>)	TAT	72	Tur-TA
Turecko - Üçağızlı cave, Hatay	UCA	73	Tur-UC
Turecko - Yaprakhisar (<i>B. bubo</i>)	YAP	74	

Příloha 5b: Přehled OBU (operační biogeografické jednotky) a jejich zkratk.

OBU	zkratka
jižní Španělsko a východní Pyreneje	SPA
Ibiza	IBI
severní Itálie	NIT
jižní Itálie	SIT
Sicílie	SIC
severní Balkán	NBA
střední Balkán	CBA
jižní Balkán	SBA
Marmarská oblast	MAR
severní Anatólie	NAN
východní Anatólie	EAN
JV Anatólie	SWA
centrální Anatólie	CAN
jižní Turecko	STU
JZ Turecko	SEA
Karpathos	KAR
Kréta	CRE
Kypr	CYP
Sýrie, Libanon a severní Izrael	SYR
Jordánsko a jižní Izrael	ISR
Egypt	EGY

Příloha 5c: Přehled všech taxonů, vyskytujících se v celkovém souboru, a jejich zkratk.

druh kořisti	zkratka	druh kořisti	zkratka
<i>Acomys cahirinus minous</i>	ACCM	<i>Clethrionomys glareolus</i>	CLG
<i>Acomys cahirinus nesiotus</i>	ACCN	<i>Cricetulus migratorius</i>	CRM
<i>Acomys cf. cilicicus</i>	ACC	<i>Cricetus cricetus</i>	CRC
<i>Acomys dimidiatus</i>	ACD	<i>Crocidura leucodon</i>	CRL
<i>Allactaga cf. williamsi</i>	ALW	<i>Crocidura russula</i>	CRR
<i>Allactaga euphratica</i>	ALE	<i>Crocidura sp.</i>	CR
<i>Apodemus agrarius</i>	APA	<i>Crocidura suaveolens</i>	CRS
<i>Apodemus flavicollis</i>	APF	<i>Crocidura suaveolens cypria</i>	CRSC
<i>Apodemus mystacinus</i>	APM	<i>Dinaromys bogdanovi</i>	DIB
<i>Apodemus sp.</i>	AP	<i>Dryomys nitedula</i>	DRN
<i>Apodemus sylvaticus</i>	APS	<i>Eliomys melanurus</i>	ELM
<i>Apodemus uralensis</i>	APU	<i>Eliomys quercinus</i>	ELQ
<i>Apodemus witherbyi</i>	APW	<i>Ellobius fuscocapillus</i>	ELF
<i>Arvicola sapidus</i>	ARS	<i>Eptesicus bottae</i>	EPB
<i>Arvicola terrestris</i>	ART	<i>Eptesicus serotinus</i>	EPS
aves	AVS	<i>Erinaceus concolor</i>	ERC
<i>Barbastella barbastellus</i>	BAB	<i>Erinaceus roumanicus</i>	ERR

druh kořisti	zkratka	druh kořisti	zkratka
<i>Gerbillus allenbyi</i>	GEA	<i>Myomimus setzeri</i>	MYS
<i>Gerbillus amoenus</i>	GEA	<i>Myotis blythii</i>	MYB
<i>Gerbillus gerbillus</i>	GEG	<i>Myotis capaccinii</i>	MYC
<i>Gerbillus henleyi</i>	GEH	<i>Myotis emarginatus</i>	MYE
<i>Gerbillus pyramidum</i>	GEP	<i>Myotis myotis</i>	MYM
<i>Gerillus dasyurus</i>	GED	<i>Myotis mystacinus</i>	MYMS
<i>Glirulus</i> sp.	GLI	<i>Myotis nattereri</i>	MYN
<i>Glis glis</i>	GLG	<i>Myotis</i> sp.	MY
<i>Hemiechinus auritus</i>	HEA	<i>Neomys anomalus</i>	NEA
<i>Hypsugo savii</i>	HYS	<i>Neomys fodiens</i>	NEF
<i>Chinomys nivalis</i>	CHN	<i>Nyctalus noctula</i>	NYN
<i>Chiroptera</i> neid.	CHI	<i>Ochotona</i> sp.	OCH
<i>Jaculus jaculus</i>	JAJ	<i>Otonycteris hemprichi</i>	OTH
<i>Meriones crassus</i>	MEC	<i>Paraechinus athioicus</i>	PAA
<i>Meriones libycus</i>	MEL	<i>Pipistrellus kuhlii</i>	PIK
<i>Meriones persicus</i>	MEP	<i>Pipistrellus nathusii</i>	PIN
<i>Meriones sacramenti</i>	MES	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	PIP
<i>Meriones</i> sp.	ME	<i>Pipistrellus</i> sp.	PI
<i>Meriones tristrami</i>	MET	<i>Plecotus kolombatovici</i>	PLK
<i>Meriones vinogradovi</i>	MEV	<i>Psammomys obesus</i>	PSO
<i>Mesocricetus brandti</i>	MEB	<i>Rattus norvegicus</i>	RAN
<i>Mesocricetus newtoni</i>	MEN	<i>Rattus rattus</i>	RAR
<i>Mesorictetus auratus</i>	MEA	<i>Rattus</i> sp.	RA
<i>Micromys minutus</i>	MIM	<i>Rhinolophus euryale</i>	RHE
<i>Microtus agrestis</i>	MIA	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	RHF
<i>Microtus arvalis</i>	MIAR	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	RHH
<i>Microtus duodecimcostatus</i>	MID	<i>Rousettus aegyptiacus</i>	ROA
<i>Microtus guentheri</i>	MIG	<i>Sciurus anomalus</i>	SCA
<i>Microtus irani</i>	MII	<i>Sciurus vulgaris</i>	SCV
<i>Microtus levis</i>	MIL	<i>Sicista subtilis</i>	SIS
<i>Microtus majori</i>	MIMA	<i>Sorex araneus</i>	SOA
<i>Microtus pyrenaicus</i>	MIP	<i>Sorex minutus</i>	SOM
<i>Microtus savii</i>	MIS	<i>Sorex samniticus</i>	SOS
<i>Microtus socialis</i>	MISO	<i>Soricinae</i> neid.	SO
<i>Microtus</i> sp.	MI	<i>Spalax ehrenbergi</i>	SPE
<i>Microtus subterraneus</i>	MISU	<i>Spalax leucodon</i>	SPL
<i>Microtus thomasi</i>	MIT	<i>Spalax xanthodon</i>	SPX
<i>Miniopterus schreibersii</i>	MISC	<i>Spermophilus citellus</i>	SPC
<i>Murridae</i> neid.	MUR	<i>Suncus etruscus</i>	SUE
<i>Mus</i> cf. <i>macedonicus</i>	MUM	<i>Tadaridas teniotis</i>	TAT
<i>Mus musculus</i>	MUMU	<i>Talpa europaea</i>	TAE
<i>Mus</i> sp.	MU	<i>Talpa levantis</i>	TAL
<i>Mus spretus</i>	MUS	<i>Talpa romana</i>	TAR
<i>Muscardinus avellanarius</i>	MUA	<i>Talpa stankovici</i>	TAS
<i>Mustela erminea</i>	MUE	<i>Tatera indica</i>	TAI
<i>Mustela nivalis</i>	MUN	<i>Vespertilio murinus</i>	VEM
<i>Myomimus roachi</i>	MYR		

Příloha 5d: Ekoregiony, vyskytující se ve zkoumaném území, a jejich označení.

označení popis

PA0404	Balkánský smíšený les
PA0408	Kavkazský smíšený les
PA0410	opadavý les centrální Anatólie
PA0420	opadavý les východní Anatólie
PA0422	Euxino-Kolchický opadavý les
PA0431	Panonský smíšený les
PA0432	smíšený les Pádské nížiny
PA0515	jehličnatý a opadavý les severní Anatólie
PA0805	východoanatólská horská step
PA0812	step Středního východu
PA0904	zaplavovaná savana delty Nilu
PA1201	tvrdolisté a smíšené lesy Egejské oblasti a západního Turecka
PA1205	mediteránní lesy Kréty
PA1206	mediteránní lesy Kypru
PA1207	východomediterránní jehličnано-tvrdolistý-širokolistý les
PA1209	Iberský tvrdolistý a poloopadavý les
PA1210	Illyrijský opadavý les
PA1211	Italský tvrdolistý a poloopadavý les
PA1215	mediteránní les severovýchodního Španělska a jižní Francie
PA1220	horský jehličnatý a opadavý les jižní Anatólie
PA1222	Tyrhénsko-Adriatický tvrdolistý a smíšený les
PA1303	Arabská poušť a východní Saharo-Arabská suchomilné křoviny

Příloha 5e: Formy osteologického materiálu z lokalit, zahrnutých do výzkumu.

Forma materiálu

- 1 - intaktní vývržky *Tyto alba* (pokud není v Příloze 2a řečeno jinak)
- 2 - desintegrované potravní pozůstatky
- 3 - intaktní vývržky jiného druhu sovy
- 4 - subfossilní materiál